Przegląd topologii sieciowych

dr inż. Krzysztof Makles

Literatura

- S. Mueller, T. W. Ogletree, M. E. Soper, Rozbudowa i naprawa sieci, Wydanie V, Helion, 2006
- P. Oppenheimer, Projektowanie sieci metodą Top-Dawn, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007

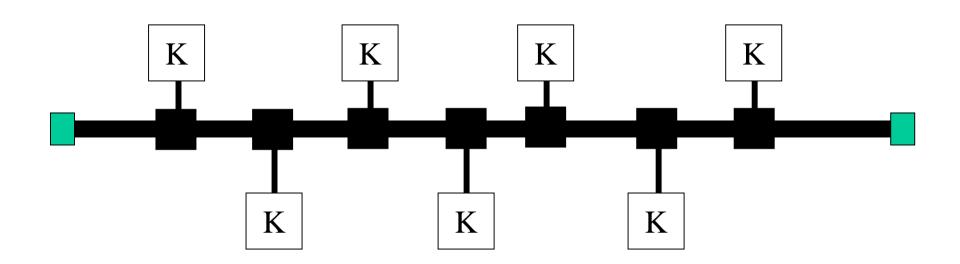
Fizyka a logika

- Topologia fizyczna definiuje rozmieszczenie sieciowego medium transmisyjnego (kable miedziane, światłowody, sieci bezprzewodowe) oraz urządzeń do niego podłączonych.
- Topologia logiczna dotyczy ścieżki logicznej która może zostać użyta w sieci w celu przesłania danych z jednego miejsca w inne.

Topologia magistrali

- Historycznie najstarsza;
- Topologia fizyczna to kabel koncentryczny współdzielony przez wszystkie komputery podłączone do sieci;
- Punkty przyłączenia komputerów to złącza typu "wampir" lub BNC w kształcie litery T;
- Topologia logiczna to też magistrala;
- Arbitraż przesyłania danych: CD (collision detection) lub CA (collision avoidance);
- Wykorzystuje rozgłaszanie (lokalizacja urządzeń).
- Zaleta: prosta budowa i niskie koszty budowy.

Topologia magistrali

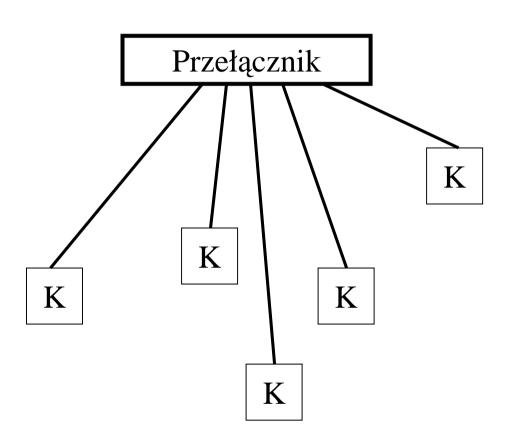

Topologia magistrali

• Wady:

- Konieczność stosowania terminatorów (właściwe tłumienie sygnału sieciowego, odbicia lub ponawianie poprzednio wykonanych transmisji);
- Kabel stanowi pojedynczy punkt awarii;
- Trudności z identyfikacja uszkodzonej stacji, należy odłączyć jeden z terminatorów, usunąć awarię i ponownie dodać terminator, co powoduje przerwę w działaniu sieci.
- Używana w niestandardowych systemach sterowania procesem produkcyjnym.

- Każdy węzeł sieci lokalnej połączony jest za pomocą niezależnego kabla z punktem centralnym (krosownica).
- Od strony krosownicy wszystkie kable są podłączone do przełącznika (switch), co stanowi największą wadę tej topologii (pojedynczy punkt awarii).
- Wadą jest też duża ilość kabla.

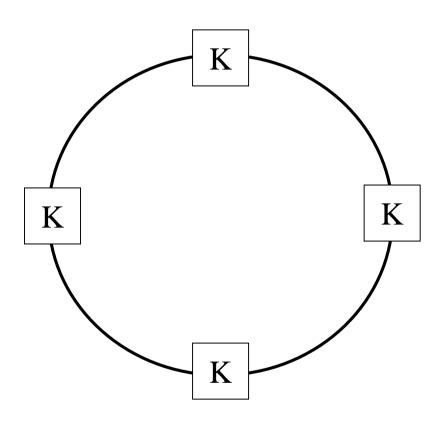

• Zalety:

- Łatwość zarządzania przy przełącznikach zarządzalnych (przeciążenia portów, blokady itd.);
- Łatwość w określaniu ogólnej kondycji sieci oraz zużycia pasma;
- Instalacja okablowania i nowych stacji nie wymaga zatrzymywania pracy całej sieci;
- Nie są wymagane terminatory, awaria złącza nie powoduje wyłączenia całego segmentu sieci.

- Obecnie niemal każda sieć ma fizyczną topologię gwiazdy (prosta konfiguracja sieci, łatwość dodawania stacji, łatwość montażu);
- Sieci bezprzewodowe także budowane są w tej topologii z tym, że:
 - Rolę przełącznika pełni punkt dostępowy WAP;
 - Transmisja odbywa się za pośrednictwem fal radiowych.
- Niektóre punkty dostępowe posiadają także standardowe gniazda ethernet dla sieci kablowych (łączenie obu technik).

- W warstwie logicznej węzły komunikują się w pierścieniu, każdy węzeł łączy się bezpośrednio tylko z sąsiadującymi węzłami;
- W warstwie fizycznej są tworzone przy użyciu topologii gwiazdy;
- Dostęp do sieci kontrolowany jest przy pomocy tokena przekazywanego od węzła do węzła w oparciu o mechanizm arbitrażu;
- Pakiet danych jest przesyłany po pierścieniu aż do momentu osiągnięcia stacji docelowej;
- Węzeł docelowy potwierdza odebranie pakietu przesyłając token dalej.
- Po zakończeniu transmisji token jest przekazywany sąsiedniej stacji w pierścieniu.

• Zalety:

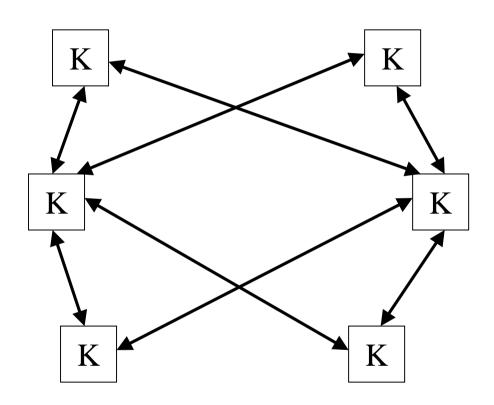
- Lepsze wykorzystanie dostępnej przepustowości łącza;
- Transmisja pakietów odbywa się w ściśle określonych przedziałach czasu. Ze względu na to, że węzeł uzyskuje dostęp do tokena i całego pierścienia, w prosty sposób można określić czas transmisji (sieci przemysłowe);
- Ponieważ każdy węzeł zna swoich sąsiadów, łatwo zlokalizować miejsce awarii;

- W odmianie tej topologii, FDDI, zastosowano dwa pierścienie (zwiększenie odporności na awarie);
- Tokeny krążą w pierścieniach w przeciwnych kierunkach;
- Wada koszty.

Topologia siatki

- Wykonanie wielu połączeń pomiędzy kilkoma węzłami (nadmiarowość);
- Siatka pełna każdy węzeł w sieci jest połączony ze wszystkimi pozostałymi (wysoki koszt, niewykorzystanie infrastruktury);
- Siatka częściowa nadmiarowość w miejscach, gdzie jest potrzebna (zwiększenie przepustowości i odporności na awarie);
- Topologia wykorzystywana w sieciach bezprzewodowych typu ad-hoc (bez WAP).

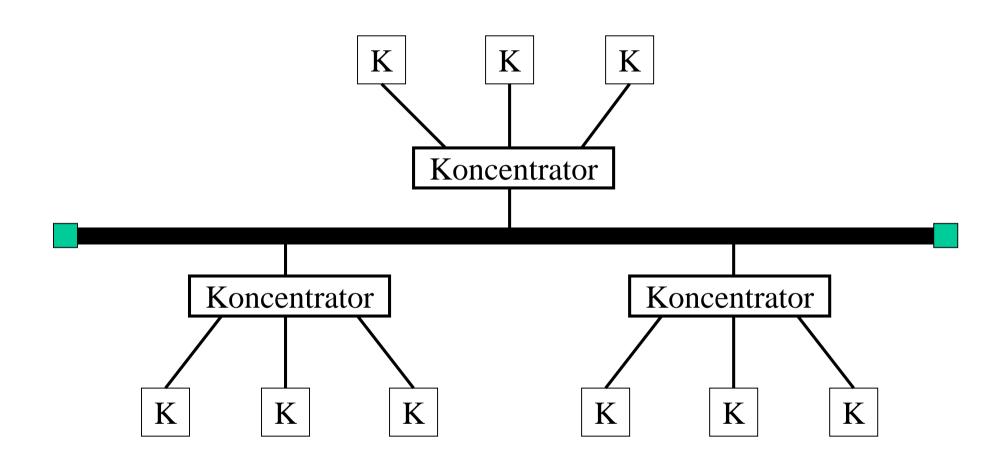
Topologia siatki

Drzewo

- Połączenie topologii gwiazdy i magistrali;
- Tanie rozwiązanie pozwalające na połączenie działów danej instytucji w jednym budynku;
- Segmenty sieci obsługiwane są przez poszczególne koncentratory (mogą być zarządzane niezależnie);
- Najsłabszym punktem sieci jest magistrala (podsieci działają, ale nie mogą się ze sobą komunikować).

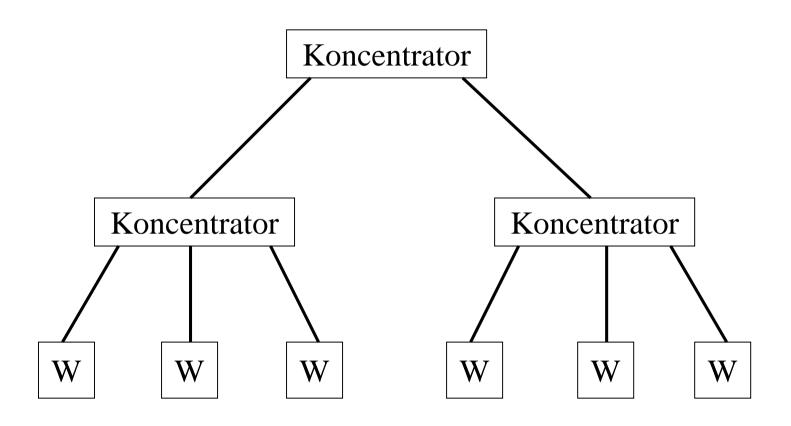
Drzewo

Hierarchiczna gwiazda

- Kilka koncentratorów obsługujących stacje podłączonych jest do centralnego koncentratora;
- To, ile koncentratorów lub przełączników będzie można połączyć (bez stosowania routingu), zależy głównie od synchronizacji czasowej i przestrzeni adresowej.

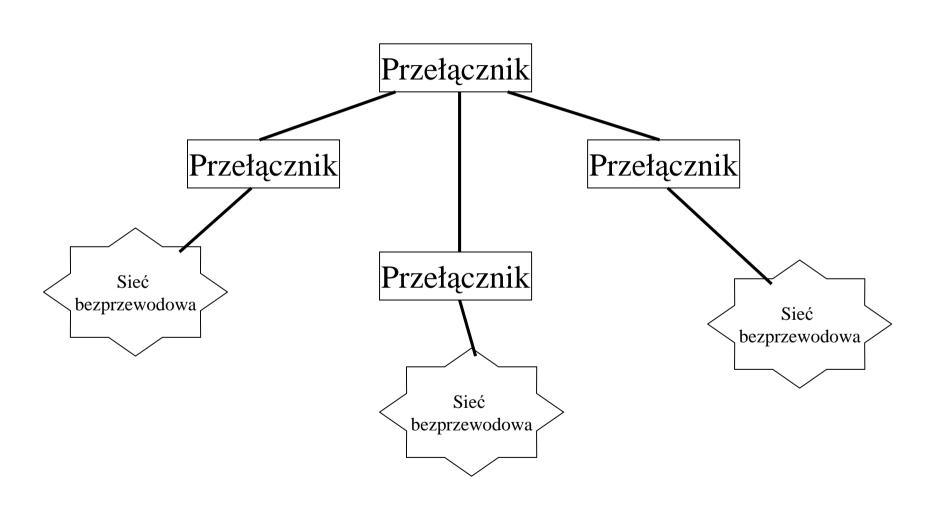
Hierarchiczna gwiazda

Gwiazda bezprzewodowa

- Aby w całym budynku zapewnić dostęp do sieci bezprzewodowej niezbędne jest zastosowanie topologii gwiazdy, łączącej wiele punktów dostępowych;
- Wszystkie punkty dostępowe są obsługiwane przez główny przełącznik, do którego mogą być podłączone serwery udostępniające swoje zasoby;

Gwiazda bezprzewodowa

Topologie łącza wspólnego i łączy izolowanych

- Przy tworzeniu dużych sieci nie można zapominać o ograniczeniu na wielkość domeny rozgłaszania dla segmentu sieci lokalnej (blokada sieci w wyniku rozgłaszania pakietów przez koncentratory);
- W chwili obecnej problem ten jest rozwiązywany przez przełączniki;
- Nie zmienia to faktu, że w przypadku przesyłania pakietów rozgłaszania (bez konkretnego odbiorcy), pakiety takie są przesyłane na wszystkie porty przełącznika.

Topologie oparte na routerach

- Routery działają w warstwie 3 (sieci);
- Do warstwy tej należą takie protokoły, jak IP, IPX/SPX i AppleTalk;
- Routery dysponują informacją o topologii routingu, czyli lokalizacji wszystkich segmentów sieci lokalnych;
- Routery komunikują się ze sobą za pomocą protokołu trasowania;
- Routery przekazują pakiety bazując na adresach segmentów sieci zawartych w nagłówku;
- Pozwala to na zatrzymanie pakietów rozgłoszeniowych w segmencie (router dzieli sieć na segmenty);

Wirtualne sieci lokalne VLAN

- Stosują protokoły grupujące, które umożliwiają przesyłanie danych z wielu segmentów sieci przy użyciu jednego kabla;
- Po otrzymaniu danych przełącznik rozdziela i przesyła dane do odpowiednich portów;
- W taki sposób wiele sieci może być obsłużonych przez jedno urządzenie;
- Wielkość domeny kolizyjnej może być kontrolowana przez podzielenie dużej sieci lokalnej na kilka mniejszych sieci VLAN;
- VLAN poprawia też bezpieczeństwo sieci (poprzez wydzielenie grup roboczych do oddzielnych VLAN-ów).

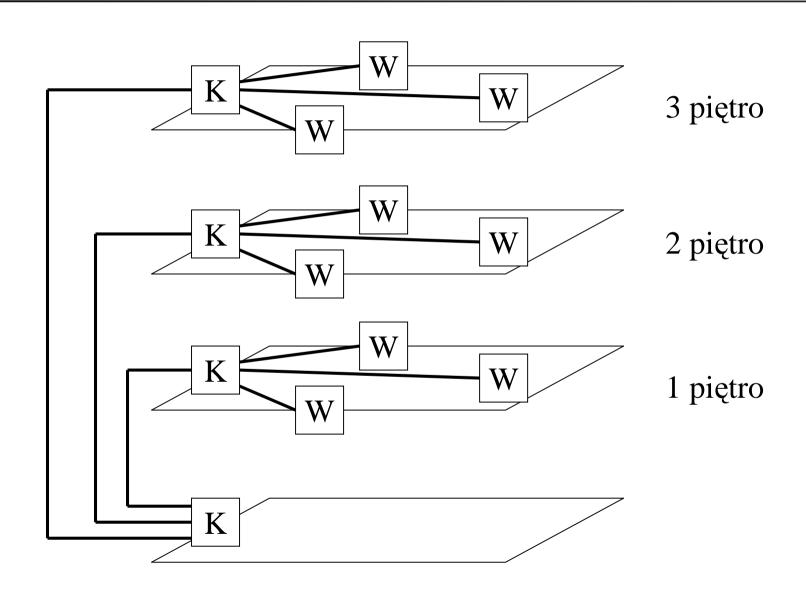
Przełączanie w warstwie trzeciej

- Łączy zalety przełączników (szybkość) oraz routerów (segmentacja sieci);
- Przekierowuje pakiety zwykle od 10 do 20 razy szybciej.

Sieć szkieletowa

- Kręgosłup sieci;
- Łączy wszystkie segmenty sieci w jedną strukturę;
- Stosuje się okablowanie miedziane lub światłowody, ponieważ:
 - Odległość w pionie zbyt wielka dla kabla miedzianego, stosowane głównie w nowych instalacjach;
 - Zakłócenia elektryczne oddziałują na kabel miedziany w korytku;
 - Obsługuje znacznie wyższe prędkości przesyłu danych, niż kabe miedziany;
 - Stosowana pomiędzy budynkami.

Sieć szkieletowa

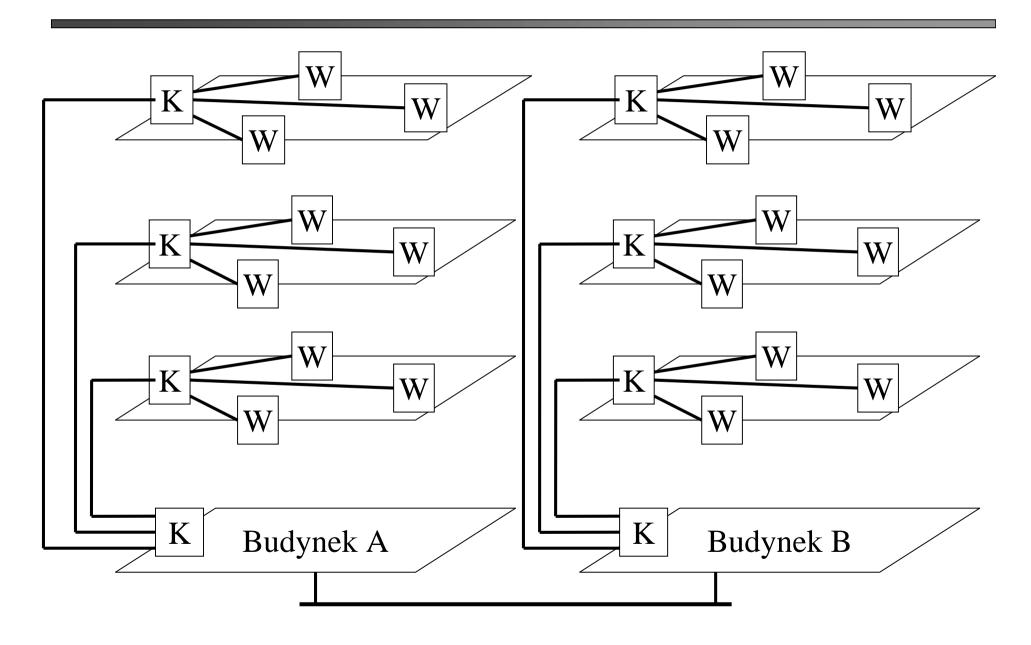

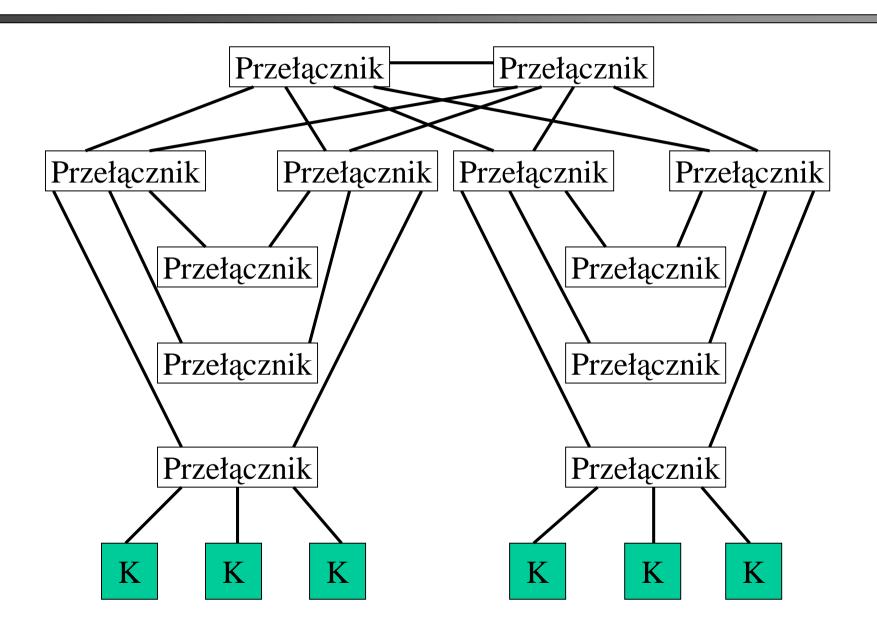
- Sieć wielosegmentowa łączy ze sobą sieci lokalne kilku budynków;
- Przykład: każdy węzeł ma 100 stacji, na piętrze 300 stacji, w budynku 900 stacji, w sieci 1800;
- Skalowalność:
 - Gdzie zostaną zlokalizowane ważne zasoby serwerowe, z których będą korzystały stacje robocze?
 - Czy technologia sieciowa zastosowana w sieci szkieletowej będzie w stanie obsłużyć 300 stacji na piętrze?
 - Czy sieć szkieletowa integrująca całą sieć wielosegmentową będzie w stanie obsłużyć ruch sieciowy generowany przez 1800 stacji?

• Skalowalność:

- Czy zastosowane przełączniki dysponują wystarczającą przepustowością, aby obsłużyć ruch sieciowy generowany przez komputery z całego budynku;
- Czy zastosowane protokoły sieciowe pozwolą na poprawną lokalizację każdej stacji roboczej znajdującej się w środowisku sieciowym;
- Czy środowisko sieci lokalnej nie zostanie przeciążone ruchem rozgłaszanym;
- Czy odległość pomiędzy dwoma najbardziej od siebie oddalonymi węzłami sieci nie przekracza możliwości wybranej technologii sieciowej;
- Czy istnieją grupy robocze, które mają szczególne wymagania dotyczące sieci? Czy będzie możliwe spełnienie ich oczekiwań?

- Nadmiarowość i odporność na awarie:
 - Ile pojedynczych punktów awarii istnieje w projektowanej sieci?
 - Czy w trakcie normalnych godzin pracy można sobie pozwolić na niedostępność sieci?
 - Czy powinniśmy rozważyć zastosowanie nadmiarowości pomiędzy budynkami, wewnątrz nich czy w pełnym zakresie?
 - Gdzie umieścić ważne zasoby, tak aby klienci nadal mogli z nich korzystać nawet w przypadku awarii całego piętra?
 - Gdzie zlokalizowane będą zasoby sieci lokalnej, które są ważne dla całej sieci wielosegmentowej?
 - Co się stanie, gdy awarii ulegnie sieć szkieletowa łącząca budynki?

• Skalowalność:

- Wprowadzenie warstwy dystrybucji wprowadza możliwość przeniesienia części zapotrzebowania na pojemność sieci na jej niższy poziom, np. jeśli w warstwie dystrybucji zostaną umieszczone serwery plików, to warstwa sieci szkieletowej zostanie w znacznym stopniu odciążona i będzie mogła swoje zasoby przeznaczyć na potrzeby danych przesyłanych między budynkami i centrum danych;
- Warstwa dystrybucji przejmie około 80% ruchu sieciowego i będzie bezpośrednio obsługiwała warstwę klientów, dzięki czemu skróceniu ulegnie czas dostępu do sieci;
- Poprzez odciążenie serwerów znajdujących się w dolnej warstwie sieci można uzyskać duży stopień skalowalności;

• Skalowalność:

- Pomiędzy warstwami sieci i dystrybucji zastosowano siatkę;
- W celu uzyskania dużej przepustowości wymaganej w górnych warstwach sieci do przetwarzania dowolnych żądań wygenerowanych w warstwie klientów, można zastosować Gigabit Ethernet;
- Odizolowanie siatki od przełączników warstwy klientów oznacza, że po
 pojawieniu się nowych technologii oferujących większe szybkości transmisji
 można będzie je wdrożyć bez konieczności kosztownego odłączania sieci i
 modernizowania okablowania w budynkach;
- Stosując VLAN w warstwach dystrybucji i klientów można zagwarantować istnienie mniejszych domen rozgłaszania, co dodatkowo obniża obciążenie sieci.

• Nadmiarowość:

- Stopień nadmiarowości zwiększono wstawiając przełączniki warstwy dystrybucji pomiędzy przełączniki warstw klientów i sieci szkieletowej (protokół STP – Spanning Tree Protocol, eliminuje zjawisko pętli);
- Awaria w warstwie dystrybucji spowoduje, że przełączniki warstwy klientów przełączą się na zapasowy przełącznik uszkodzonej warstwy. Podobnie w warstwie sieci szkieletowej;
- Większość ważnych dla przedsiębiorstwa serwerów może być połączona z przełącznikami w tych warstwach poprzez oddzielne karty sieciowe. Jest to też forma zabezpieczenia serwera w przypadku uszkodzenia jednej z kart;

• Odporność na awarie:

- Właściwość sieci polegająca na zdolności do samonaprawiania się;
- Czy nieprawidłowe działanie jednej stacji roboczej może wpłynąć niekorzystnie na całą, wielosegmentową sieć lokalną?
- W jaki sposób środowisko sieci lokalnej zareaguje na znacznie zwiększony ruch związany z rozgłaszaniem?
- Czy dostępne są jakieś mechanizmy izolujące, uniemożliwiające propagowanie zaistniałych problemów do całej wielosegmentowej sieci?
- Zaleca się stosowanie VLAN (kontrola wielkości domeny rozgłaszania) oraz przełączników warstwy 3 (zwiększenie stopnia izolacji awarii celem poprawienie stabilności sieci).